

на основі цього, усі групи разом розроблять рекомендації та висвітлюють дану інформацію в буклетах.

Висновки. Таким чином, формування соціально-педагогічної компетентності відбувається на заняттях із фахових методик, педагогіки, психології викладачами педагогічного коледжу систематично, а результат можна побачити і під час переддипломної практики, що відмічають вчителі шкіл (за їхніми словами, наші студенти комунікабельні, неконфліктні, толерантні відкриті до нового досвіду і спілкування, виховані, у них теж дечому можна навчитися) і під час організації і проведення конкурсу з педагогічної майстерності.

Література

1. Компетентнісний підхід: рефлексивний аналіз/ Н. М. Бібік// Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. Бібліотека з освітньої політики [за ред. О.В. Овчарук]. Київ : «К. І. С.», 2004. 112 с.

2. Кузьміна Н. В. Професіоналізм личности преподавателя и мастера производственного обучения. Москва : Высшая школа, 1990. 119 с.

3. Мешко Г. М. Вступ до педагогічної професії [Електронний ресурс] / Г.М. Мешко / Педагогіка.

УДК376.54:001.63

Колодійчук Л. С.

кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри електротехнологій
та експлуатації енергообладнання

ВП НУБіП України
«Бережанський агротехнічний інститут»

НАСТУПНІСТЬ ПРОЄКТУВАННЯ ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНИХ ЗНАНЬ В АГРАРНИХ ЗВО

Інтеграційні процеси, які відбуваються у всьому світі та нашій державі зокрема, вимагають перегляду змісту, структури та організації освітнього процесу в аграрних закладах вищої освіти. Вони направлені на підготовку мобільних, висококваліфікованих фахівців, що будуть конкурентоздатні на міжнародному ринку праці. Виконання таких завдань, насамперед, передбачає проєктування електротехнічних знань у контексті наступності аграрних закладів: коледж-інститут.

Під наступністю нині розуміють навчання з наростаючими ступенями, де кожна ступінь навчання переслідує власну мету. Найбільш ефективно розкрито це питання у працях науковців Бока Д., Олійника П. М., Параїла В. А. та ін. Наступність тісно пов'язана із неперервністю освіти, до ключових принципів якої відносять: інтегративність; варіативність; гнучкість; динамічність, цілісність тощо [4, с.15].

Проектування в загальному його аспекті інтерпретують, як ціленаправлену побудову системи параметрів майбутнього об'єкту, якісно нового стану існуючого проекту-прототипу чи процесу [1, с.7]. В нашому випадку це розробка освітнього процесу (побудова дидактичної системи), який поєднує зміст, технології, засоби навчання (контролю) і передбачає готовність випускника нижчого ОС до навчання на вищому.

Вважаємо, що до розробки концепції проектування наступності варто підійти системно. У ході дослідження нами встановлено, що проектування системи електротехнічних знань відбувається за такими стадіями [2]: пошукова, на якій виявляються особливості підготовки фахівців; прогнозування з розробкою компетентнісно орієнтованої моделі майбутньої професійної діяльності у контексті ОС; організаційно-управлінська із визначенням навчальних елементів, що мають трансформуватися в електротехнічні дисципліни; конструювання з розробкою навчально-методичного супроводу освітнього процесу.

Згідно концепції проектування, природній аспект формування готовності фахівців електротехнічного профілю до майбутньої професійної діяльності полягає насамперед у визначенні специфіки ступеневого навчання та особливостях електротехнічних знань.

Зупинимося на особливостях підготовки майбутніх фахівців технічного профілю на прикладі бакалаврів у агротехнічному закладі. Насамперед, із першого й до останнього курсів навчання акцентується увага на майбутню аграрну діяльність та специфіку її роботи. Це пов'язано з тим, що специфічні умови суттєво впливають на надійність і безперерійність роботи сільськогосподарських агрегатів та установок. У ході дослідження встановлено, що, насамперед, – це велика різноманітність режимів роботи виробничих машин. У зв'язку з цим, проектування навчальної дисципліни «Основи електропривода» відбувається у відповідності до режимів роботи сільськогосподарських машин і вимагає відповідної компетенції електротехнічного персоналу. Проектування дисципліни «Основи електропостачання» здійснюється у відповідності до розосередженості електроприводів малої потужності на великій території і враховує категорію енергетичних споживачів (I-III); дисципліни «Автоматизація технологічних процесів» зважає на велику агресивність навколишнього середовища (загазованість, запиленість, зволоженість), в якому працює електроустаткування, особливо її провідні галузі тваринництво і птахівництво, що призводить до зменшення ймовірності безвідмовної роботи; дисципліни «Електротехнічні системи електроспоживання» враховує специфіку біологічної та фізико-хімічної дії електричного струму на тваринні та рослинні організми; «Основи технічної експлуатації енергообладнання та засобів керування» – сезонність у роботі, що вимагає навичок проведення тривалої консервації енергообладнання; «Електротехнічні системи електроспоживання» – на додатковому врахуванні залежності продуктивності тварин і птиці не тільки від рівня, але й тривалості і періодичності освітлення.

Як бачимо, виявлені особливості пронизують всі профілюючі навчальні дисципліни агротехнічного закладу. Вважаємо за доцільне прогнозувати результати навчання в аграрному закладі у формі моделі професійних компетентностей із врахуванням специфіки аграрної галузі. Такі штучні фактори педагогічного проектування знайшли нами відображення в навчальній програмі електротехнічної дисципліни.

З метою підпорядкування результатів прогнозування єдиним цілям і завданням (організаційно-управлінський аспект) використовуємо життєвий цикл електротехнічної системи. Зокрема, проектування навчальної дисципліни «Електротехнічні системи електроспоживання» передбачаємо здійснювати за допомогою таких модулів навчальної програми: електричні джерела оптичного випромінювання; освітлювальні установки; опромінювальні установки і експлуатація та утилізація освітлювальних джерел. Курсове проектування передбачаємо проводити також за життєвим циклом, що включає етапи: розрахунок та вибір освітлювальних установок (світлотехнічна частина); компонування освітлювальних електромереж і складання розрахунково-монтажної таблиці (електротехнічна частина); розробка заходів із експлуатації освітлювальних (опромінювальних) установок та охорона природи. При цьому важливо акцентувати увагу на завершеності проекту, що передбачає утилізацію освітлювальних та опромінювальних установок.

Конкретизацією організаційно-управлінського етапу проектування стало конструювання. На цьому етапі розроблено комплекс дидактичного і матеріального забезпечення електротехнічної дисципліни, який відображено у навчально-методичному проєкті [3].

Таким чином, наступність проектування електротехнічних знань передбачає використання авторської науково-проектної технології природних та штучних факторів. До природних факторів педагогічного проектування (пошуковий етап) ми віднесли врахування специфіки аграрної галузі і ступеневого навчання з метою ефективного використання змісту попередніх шаблів кваліфікаційної драбини; до штучних – етап проектування електротехнічних знань за життєвим циклом технічної системи.

Література

1. Коберник О. М. Проективна педагогіка і національна школа. *Шлях освіти*. 2000. № 1. С.7-11.
2. Колодійчук Л. С. Етапи педагогічного проектування навчального процесу. *Молодь і ринок: науково-педагогічний журнал*. Дрогобич, 2009. Вип.6 (53). С. 48-50.
3. Колодійчук Л. С. Електротехнічні системи електроспоживання. URL: www.bati.ber.te.ua/moodle.
4. Педагогічні технології у неперервній професійній освіті: монографія / С.О. Сисоєва, А.М.Алексюк, П.М.Воловник, О.І.Кульчицька, Л.Є.Сігаєва, Я.В. Цехмістер та ін.; за ред. С.О. Сисоєвої. К.: ВІПОЛ, 2001. 502с.